

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 18.910 van 20 november 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 september 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LEMBRECHTS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U, verklarende Iraaks staatsburger te zijn afkomstig uit de wijk Adamiyah in Bagdad (Centraal-Irak), verliet uw land ongeveer in november 2006 richting Turkije waar u na ongeveer één maand vertrok richting Europa. Op 4 januari 2007 kwam u in België aan waar u nog dezelfde dag het statuut van vluchteling aanvraag bij de Belgische autoriteiten.

U verklaarde dat u Irak verliet omwille van het algemene geweld in Irak. U woonde uw hele leven in de wijk Al Adamiyah in Bagdad. Op 16 september 2006 werd aan de deur geklopt. Jullie dachten dat het de burens waren. Uw vader deed de deur open terwijl uw broer (S.) achter hem liep. Er vielen schoten en toen u en uw moeder gingen kijken zagen jullie dat ze vermoord waren. U zag niemand meer behalve de buur (S.) die naar jullie toekwam. U denkt dat uw vader en broer door soennieten vermoord werden omdat jullie sjiieten zijn. Een dag later werd de begrafenis gehouden en trokken jullie naar het huis van jullie oom in Al-Tawraa, het huidige Sadr-City. Daar verbleven jullie tot aan uw vertrek uit Irak.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“(...) Met betrekking tot uw verklaarde afkomst uit de Al Adamiyah-wijk in Bagdad dient te worden opgemerkt dat de kennis die u aanbrengt van de wijk ernstige twijfels doet rijzen over uw verblijf aldaar in de door u aangegeven periode en zelfs over uw verblijf in Bagdad in het algemeen. Zo kan u wel aangeven dat Bagdad is opgedeeld in een Karch-kant en een Rusafa-kant en dat de wijk waar u woonde, met name Al Adamiyah, aan de Rusafa-kant van Bagdad ligt (CGVS 2, p.3). Gevraagd naar andere wijken in de onmiddellijke omgeving van Al Adamiyah, kon u een aantal wijken geven maar slaagde u er niet in deze wijken correct te plaatsen (CGVS 2, p.3). Integendeel, de door u gegeven wijken die volgens u rond Al Adamiyah liggen, waaronder Al Khadimiyah, Mansour en Al Hurriya, liggen volgens uw verklaringen en de door u gemaakte tekening aan de Rusafa-kant van Bagdad (CGVS 2, p.3 & tekening 3bis). Dezelfde kant van de Tigris dus als uw eigen wijk Al Adhamiyah. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd (blauwe map, stuk 7), blijkt echter de wijken Al Khadimiyah, Al Hurriya en Mansour aan de andere kant van de Tigris liggen, met name in het Karch-gedeelte van Bagdad. Het is niet aannemelijk dat iemand die zijn hele leven in Al Adamiyah in Bagdad gewoond heeft, dit niet zou weten. Met betrekking tot het Karch-gedeelte dient bovendien te worden vastgesteld dat toen u gevraagd werd naar wijken in dat gedeelte, u wel kon aangeven dat er wijken lagen, maar geen namen kon geven (CGVS 2, p.3). Van iemand die verklaarde zijn hele leven in de Al Adamiyah-wijk in Bagdad te hebben gewoond mag op zijn minst verwacht worden dat hij een correctere geografische voorstelling kan geven van zijn directe woonomgeving hetgeen bij u duidelijk niet het geval is. Bovendien stelde u dat de Groene Zone eveneens aan de Rusafa-kant van Bagdad ligt (CGVS 2, p.7). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd (blauwe map, stuk 7), blijkt echter dat de Groene zone aan de Karch-kant van Bagdad ligt en dus niet zoals u stelt, aan de Rusafa-kant. Het voorgaande ondergraaft reeds op cruciale wijze de geloofwaardigheid van uw jarenlange verblijf in Bagdad in de Al Adamiyah-wijk. Bovendien dient met betrekking tot de machtsverhoudingen in uw wijk, te worden opgemerkt dat u op geen enkel moment kan aangeven wie de macht in handen heeft of welke groeperingen er in uw wijk actief zijn (CGVS 2, p.8-9). U kan enkel aanhalen dat de soennieten de macht hebben maar verder kan u hierover geen concrete informatie verschaffen (CGVS 2, p.8-9). Gezien de context van uw verklaringen waarbij u stelde het algemene geweld te ontvluchten en uw verklaringen dat uw vader en broer het slachtoffer hier reeds het slachtoffer van werden (CGVS 2, p. 11 & 14), is het niet geloofwaardig dat u hierover dermate vaag blijft.

Dat u bovendien amper notie blijkt te hebben van het sociaal-maatschappelijke leven in uw wijk ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u uw hele leven

in Al Adamiyah in Bagdad zou hebben gewoond. Zo blijkt u niet te weten of er een basis van het Iraakse leger in uw wijk is opgericht na de val (CGVS 2, p.5). Welke de dichtstbijzijnde basis van de coalitietroepen was kan u evenmin aangeven (CGVS 2, p.4). Met betrekking tot overheidsgebouwen in uw wijk kan u weliswaar twee gebouwen geven, met name de burgerlijke stand en het rekruteringscentrum. Dit laatste bleek echter van voor de val te dateren en over wat er na de val mee gebeurd is, blijft u zeer vaag en algemeen (CGVS, 2, p.8). Van politieke groeperingen in Al Adhamiyah bent u evenmin op de hoogte (CGVS 2, p.8). Dat u niet in politiek geïnteresseerd bent is echter geen gegronde verklaring dat u hierover niets weet te vertellen. Wie de gouverneur van Bagdad was voor (CGVS 2, p.10) of na de val kan u evenmin aangeven (CGVS 2, p.9) U kan wel aangeven dat er een gemeenteraad is die gedomineerd wordt door de soennieten maar welke partij, groepering of militie de controle heeft in die gemeenteraad kan u niet aangeven (CGVS 2, p.8-9). Wie de verantwoordelijke van de politie was voor Al Adhamiyah voor en na de val van het regime van Saddam Hoessein, kon u evenmin aangeven (CGVS 2, p.10). U kan wel aangeven dat er verschillende Baath-kantoren in Al Adhamiyah waren en dat er één dichtbij was maar voor het overige weet u niet aan te geven wie de plaatselijke vertegenwoordiger van Baath was voor uw wijk. Dit is des te merkwaardiger aangezien u verklaarde dat die persoon in een groot huis tegenover jullie woonde en uw vader de man wel kende (CGVS 2, p.9). Dat het u aan dergelijke elementaire basiskennis ontbreekt die redelijkerwijze verwacht kan worden van iemand die 18 jaar op een bepaalde plaats gewoond heeft, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan uw verklaringen dat u afkomstig zou zijn uit de Al Adhamiyah-wijk in Bagdad.

Met betrekking tot de overlijdensattesten van uw vader en uw broer (groene map, stuk 6 & 7) dient bovendien te worden opgemerkt dat de door u neergelegde documenten kopies betreffen en het derhalve niet mogelijk is de authenticiteit er van na te gaan. Bovendien blijkt uit vergelijking van de beide overlijdensaktes dat de stempels en doorhalingen op beide documenten op identiek dezelfde plaats zijn aangebracht zonder de minste afwijking hetgeen op zijn minst merkwaardig te noemen is en aldus twijfels doet rijzen over de authenticiteit ervan en aldus ook een hypotheek legt op de geloofwaardigheid van de erin opgenomen informatie. U werd tijdens uw interview geconfronteerd met de bovenvermelde vaststelling aangaande de stempels en doorhalingen op beide documenten. U kon hier geen verklaring voor geven behalve dat het door dezelfde dokter was getekend en ingevuld (CGVS 2, p. 11). Deze verklaring wijzigt echter niets aan de gedane vaststellingen aangaande beide documenten.

Met betrekking tot de door u neergelegde identiteitskaarten van u (groene map, stuk 1) en uw familieleden, waaronder die van uw vader (groene map, stuk 5), een geplastificeerde kopie van de identiteitskaart van uw overleden broer (S.) (groene map, stuk 4), de identiteitskaart van uw vermeende echtgenote (groene map, stuk 3) en uw nationaliteitsbewijs (groene map, stuk 2) dient het volgende te worden opgemerkt. Uit de analyseverslagen van de Federale Politie (blauwe map, stukken 1 tot en met 5) blijkt dat er aan uw identiteitskaart en die van uw vader geen vervalsingen werden vastgesteld (blauwe map, stukken 1 & 4). Evenmin werden er aan uw nationaliteitsbewijs (blauwe map, stuk 2) enige vervalsing vastgesteld. Met betrekking tot de identiteitskaart van uw overleden broer (S.) stelt de Federale Politie (blauwe map, stuk 5) dat het document effectief een kopie betreft van een authentiek basisstuk maar of het basisdocument al dan niet vervalst is, kan op basis van de kopie niet worden vastgesteld. De identiteitskaart van uw vermeende echtgenote is volgens het verslag van de Federale Politie (blauwe map, stuk 3) een totale namaking. Dat u in het kader van uw asielpprocedure doelbewust tracht om de Belgische autoriteiten te misleiden door een vervalst identiteitsdocument neer te leggen van de persoon die uw wettelijke echtgenote zou zijn doet ernstige twijfels ontstaan over de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u wettelijk getrouwd zou zijn en laat dus eveneens twijfels ontstaan over het authentiek karakter van de door u neergelegde huwelijksakte. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd dat de bewijswaarde van Iraakse (identiteits-)documenten relatief is aangezien ze zowel in het binnen- als buitenland illegaal verkrijgbaar zijn (blauwe map, stuk 6). Dat de Federale Politie aldus geen

*vervalsingen vaststelt aan de identiteitskaarten van u en uw vader en het door u neergelegde identiteitsbewijs wijzigt niets aan de voorgaande opmerking aangaande het verkrijgen van Iraakse (identiteits-)documenten op illegale wijze. Bijkomend dient nog opgemerkt te worden dat de uitgiftedatum van de identiteitskaarten en het nationaliteitsbewijs waar de Federale Politie geen vervalsingen aan vaststelde, in casu de identiteitskaart van u en uw vader en uw nationaliteitsbewijs, uitgegeven zijn in de periode februari 1987 tot december 2001 (blauwe map, stukken 1, 2 en 4) en dus geen concreet bewijs zijn van uw recent verblijf in Bagdad. Het geheel van de door u neergelegde documenten (groene map, stuk 1 tot en met 8) is derhalve niet van die aard dat ze de hogerop gedane vaststellingen aangaande het **niet aannemelijk karakter** van uw afkomst uit Bagdad in een andere daglicht kunnen plaatsen.*

Uit wat voorafgaat, kan er gezien uw bedrieglijke verklaringen aangaande uw afkomst uit de Al Aadhamiyah-wijk in Bagdad, Centraal-Irak, bijgevolg niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten uit gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Het geheel van bovenvermeldde opmerkingen laten evenmin toe u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen. Door het afleggen van bedrieglijke verklaringen stelt u het Commissariaat-generaal immers in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw profiel, uw verblijfplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarvoor u deze derde landen heeft verlaten.

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw broer (H.R.N.) (o.v. 6.127.775) en moeder (A.-D. Z. F.) (o.v. 6.023.844) werd een beslissing tot weigering van het statuut van vluchteling en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

De door u tijdens uw asielprocedure neergelegde documenten (identiteitskaarten van uzelf, uw vader, uw broer (S.), uw echtgenote, uw nationaliteitsbewijs, een huwelijksakte en twee kopies van overlijdensaktes) zijn niet van die aard dat ze het hetgeen hiervoor werd uiteengezet in een ander daglicht kunnen plaatsen. De redenen daartoe werden reeds hogerop gemotiveerd. (...)."

3.2. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de motiveringsplicht, zoals bepaald in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij betoogt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat hij geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd en de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas aldus gebaseerd is op vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Aangaande zijn beperkte kennis omtrent Bagdad, werpt verzoeker op dat hij beperkt geschoold is gezien hij tot 18- of 19-jarige leeftijd naar school is geweest. Daarbij merkt hij op dat hij geen interesse heeft in politiek, hetgeen zijn gebrek aan kennis van de politieke en sociale situatie in Bagdad zou verklaren. Wat betreft zijn geografische kennis, voert hij aan dat hij voornamelijk problemen heeft met de oriëntatie van wijken en niet met de benamingen. De laatste jaren van zijn verblijf in Bagdad was de situatie erg gevaarlijk, waardoor hij zich zo weinig mogelijk buitenshuis begaf. Ook het feit dat hij op het moment van het gehoor voor de Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) Bagdad ruim een jaar verlaten had, zou een oorzaak zijn voor het feit dat hij intussen vele zaken vergeten is.

De redenen waarom hij Irak verlaten heeft zijn volgens verzoeker niet opgenomen in de bestreden beslissing, waardoor deze niet afdoende gemotiveerd is.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Hij betoogt dat zijn afkomst uit Bagdad gestaafd wordt door zijn authentieke identiteitskaart en nationaliteitsbewijs en herhaalt bovenstaande argumenten omtrent zijn afkomst.

Verzoeker stelt dat er wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Conventie van Genève aangezien zijn vader en broer gedood werden in hun eigen huis.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoekers beweringen omtrent zijn lage scholingsgraad en het gebrek aan politieke interesse kunnen niet volstaan ter verklaring van het vastgestelde gebrek aan kennis over de politieke en sociale situatie in de stad/wijk waarvan hij beweert afkomstig te zijn. De Raad volgt verweerder waar deze opmerkt dat de vragen die hierover aan verzoeker gesteld werden geenszins een doorgedreven kennis vereisen, doch louter betrekking hebben op zijn dagelijkse leefwereld, waardoor van hem redelijkerwijs verwacht kan worden dat hij hieromtrent over een elementaire basiskennis beschikt. Ook de geografische kennis van verzoeker bleek ontoereikend. Zijn argumenten over de gevaarlijke situatie, waardoor hij niet veel buitenshuis kwam, en het tijdsverloop van een jaar tussen zijn vertrek uit Bagdad en het gehoor op het CGVS overtuigen niet. Van verzoeker wordt terecht een zekere kennis van zijn directe woonomgeving verwacht, te meer daar hij zijn hele leven in dezelfde wijk in Bagdad zou hebben gewoond en tot zijn achttiende of negentiende naar school ging.

Aangaande de door verzoeker neergelegde identiteitsdocumenten, merkt de bestreden beslissing terecht op deze geen bewijs vormen van zijn recente afkomst uit Bagdad, gelet op de uitgiftedata en de informatie in het administratief dossier aangaande de relatieve bewijswaarde van Iraakse documenten (stuk 27: "landeninformatie"), hetgeen door verzoeker niet weerlegd wordt. Deze documenten vermogen derhalve niet afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen. De bestreden beslissing oordeelt terecht dat verzoekers gebrekkige kennis de geloofwaardigheid van zijn vermeende afkomst uit Bagdad op ernstige wijze ondergraaft. Daarom kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging omwille van de dood van zijn vader en zijn broer, feiten die zich in hun huis in Bagdad zouden hebben voorgedaan.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt ter weerlegging van de bestreden motivering aangaande de authenticiteitswaarde van de overlijdensattesten van zijn vader en broer en de vaststelling dat de neergelegde identiteitskaart van zijn echtgenote een vervalsing betreft, waardoor deze motivering als niet-betwist en vaststaand wordt beschouwd en door de Raad wordt overgenomen.

Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde identiteitskaart van zijn vader stelt de Raad bovendien vast dat de inhoud van dit document niet overeenstemt met verzoekers verklaringen aangezien hij op het CGVS aangaf dat zijn vader geboren is op 1 juli 1945 (administratief dossier, stuk 14, p.2), terwijl de identiteitskaart vermeldt dat hij geboren is op 1 juli 1940 (administratief dossier, stuk 17, nr.4). Dit document vermag bijgevolg niet verzoekers geloofwaardigheid te herstellen.

Daargelaten bovenstaande vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende afkomst uit Bagdad en de feiten die zich daar zouden hebben voorgedaan, dient te worden opgemerkt dat hij verklaarde dat de dood van zijn vader en broer het gevolg zijn van het algemeen geweld in zijn land van herkomst, zonder dat hier een specifieke reden voor was. Wanneer hem gevraagd wordt wat hij vreest in geval van terugkeer, geeft verzoeker aan dat hij ook vermoord zal worden als hij tegenslag heeft (administratief dossier, stuk 5, p.11, 14). Hij brengt bijgevolg geen concrete elementen bij die wijzen op een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging op grond van één van de criteria van de Conventie van Genève.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij werpt een schending op van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Verzoeker benadrukt dat hij afkomstig is uit Bagdad en herhaalt de motieven die hij reeds onder het eerste en tweede middel uiteenzette.

Volgens verzoeker is er wel degelijk sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade aangezien zijn vader en broer gedood werden in hun eigen huis. Zijn leven zou in gevaar zijn als gevolg van het willekeurig geweld bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

4.2. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde afkomst uit Bagdad (zie sub 3.3), toont hij niet aan dat er in zijn hoofde aldaar een reëel risico zou bestaan op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 en kan hem de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 november 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.
---------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.